

Консультація на тему:
“Роль ігрової діяльності в житті дитини”

Підкреслюючи провідну роль гри в житті дитини, науковці називають її вищою формою дослідження навколишнього світу, а також основою людської культури. Гра для дошкільняти -

зовсім не забава, у ній малюк переживає різноманітні емоції, задовольняє потребу в дії, закріплює знання і пізнає нове, набуває соціального досвіду, засвоює морально-етичні норми. У грі малюк живе і різнобічно розвивається, хоча сам про це й не здогадується, захоплений ігровим процесом і спілкуванням з дорослими та однолітками.

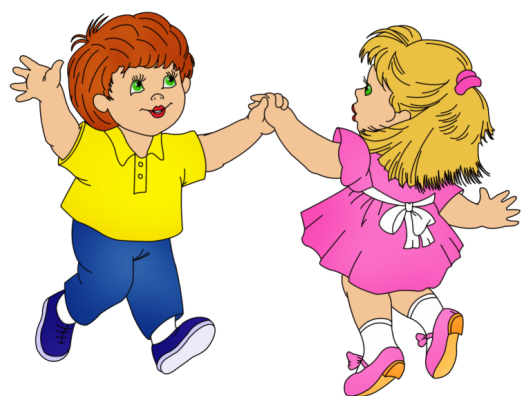
З грою дитину ознайомлює дорослий, тому він має створити всі умови для вільного творчого розгортання ігрової діяльності та сприяти повноцінному розвитку в ній кожної дитини. Не маючи ігрового досвіду, дитина не має можливості навчатися самостійно визначати мету своєї діяльності та планувати її.

Що маємо робити для розвитку ігрової діяльності:

- Допомогти дітям навчитися грати: розширити їхній кругозір (проводити тематичні заняття, екскурсії, бесіди, сюжетно-дидактичні ігри тощо), увійти в гру дітей, іти за ними, дотримуватися правил гри.
- Залучати малюка у систему активної взаємодії з природним та соціальним довкіллям.

- Допомогати дитині адаптуватися в соціальному просторі через ігрові ролі, ігрові та реальні стосунки з дорослими й однолітками.
- Постійно розширювати й змінювати навколишнє предметне середовище шляхом зміни та доповнення сюжетних ліній гри.
- Розвивати ігрові навички: від здатності самостійно ставити мету, визначати сюжет гри до вміння організовувати ігрову діяльність, підпорядковувати свою поведінку ігровим правилам, планувати гру, доводити її до логічного завершення сюжету та вичерпання ігрових ролей.
- Залучати дитину до культурно-історичних досягнень суспільства засобами збагачення змістової складової гри та відповідних сюжетних ліній.

- Формувати загальнолюдські цінності, такі як добро, істина, краса, справедливість, любов. Розкриваючи зміст ігрової ролі, сприяти опануванню дитиною норм спілкування.

Тож спрямовувати гру, хоча б на етапах визначення сюжету, характеру та ролей, необхідно, але непомітно, тактовно і обережно. У дітей має залишатися свобода та можливість реалізовувати власні ідеї доти, доки гра розвивається в позитивному й безпечному напрямі.

Дорослий має допомогти дитині перетворити гру на змістовну, цікаву діяльність, забезпечивши її виховну цінність, і при цьому

зберегти її самодіяльний характер. Водночас важливо подбати, щоб між дітьми встановилися дружні стосунки, сприяти створенню позитивної емоційної атмосфери. Педагог може впливати на творчі ігри вихованців непрямым і прямим способами.

Перша і неодмінна умова розвитку ігрової діяльності – наявність у дітей потрібних знань, якими маємо збагачувати їх і в повсякденному спілкуванні, і на заняттях. Так, діти не гратимуть у пожежників, геологів, моряків, не маючи уявлення про ці професії. Тож вдаючись до непрямого впливу на гру, вихователь допомагає дітям набути певні знання, надаючи процесові емоційного характеру.

Прямий вплив на організацію гри педагог може здійснювати під час сюжетно-дидактичних ігор, які відрізняються від сюжетно-рольових тим, що в них дорослий має на меті навчити дітей грати за визначеним сюжетом, розподіляти ролі, наповнювати їх новими ігровими характеристиками, дотримуватись ігрових правил. До того ж у кожній віковій групі є пасивні, несміливі діти, яким бракує віри в себе, свої можливості. Щоб зробити цих дітей рівноправними учасниками гри, їм треба допомогти увійти в неї, підказуючи цікаві ролі, викликаючи бажання грати.

Вимоги до предметно-ігрового середовища в групі

- Іграшки, матеріали, атрибути, предмети-замінники мають об'єднуватися за функціональними ознаками відповідно до різних видів предметно-ігрової діяльності дітей (рухової, образотворчої та ін.).
- Більшість дидактичних матеріалів мають бути поліфункціональними.
- Іграшки треба групувати за розмірами відповідно до стаціонарного предметного оточення.
- Поєднувати знайомі дитині компоненти середовища з новими, що забезпечує пізнавальний розвиток.
- Систематично підвищувати інформативність середовища, урізнома-нітнюючи тематику можливих ігор дітей.
- Забезпечувати динаміку й мобільність середовища, що розвиває вміння дітей активно діяти в ньому.

Отже, сюжетно-рольові ігри слід розглядати не ізольовано від виховної діяльності педагога, а в тісному зв'язку з нею. Можна навіть стверджувати, що рівень опанування дітьми різноманітних ігор є переконливим показником якості освітньої роботи в дитсадку.

